

KRISTIÁN NÉMETH

+
PORTFOLIO
+

+ 421 905 721 801

kristian.nemeth.1983@gmail.com

www.works.io/kristian-nemeth

The first part of the portfolio is made up of the current works of art that link to some older works. Each new project and work is based on past ideas expressed in those older works; these ideas are further developed and moved forward, reflecting the main topic I deal with, i.e. the issues of the Catholic Church. The second part of the portfolio shows my fascination with crystal glass and its attributes. My other works can be found at www.works.io/kristian-nemeth

Prvú časť portfólia som zostavil z diel zo súčasného obdobia s prepojením na niektoré staršie práce. Každý nový projekt a samostatné umelecké dielo staviam na ideách svojich minulých počínov, rozvíjam ich a posúvam ďalej so zreteľom na svoj hlavný umelecký program, ktorý sa viaže k otázkam katolíckej cirkvi. Druhá časť portfólia poukazuje na moju fascináciu krištáľovým materiálom a jeho vlastnosťami. Ostatné diela z mojej tvorby nájdete na www.works.io/kristian-nemeth.

MONUMENT OF POSSIBLE FALL /2019, exhibition project/

In this exhibition project I continue working with the recurring theme - the Catholic Church, where I doubt its dogmas, power, stability and importance. *Monument of possible fall* is a sequel to the *No beginning no end* (2017) exhibition in which the symbol of fall is applied to the inability of the Church to adapt to the needs of present-day Christians. The minimalist profile of the classical column is the central monument positioned in the synagogue. There is, however, something pointing to the fact that the column is off-axis. From the perspective of the 12 chairs, the column is perfect; only a few realise that the front of the synagogue lacks one of the four original columns. Four columns, four chair legs, twelve chairs (twelve Apostles), size 12 sneakers, *Nike air*, candles, bright blue sky – almost ideal weather for going to the beach or having a barbecue. Relaxing, easy and safe atmosphere flows through the installation (if looked at from the “correct” position). The exhibition project is based on the criticism of the Church; however, it can also be perceived in a more general context - fall of democracy, fall of the ecosystem, fall caused by the coronavirus.

Vo výstavnom projekte pokračujem v kontinuálnom záujme o témy týkajúce sa katolíckej cirkvi, spochybňujem jej zadefinované dogmy, ako aj jej silu, stabilitu a dôležitosť. *Monument of possible fall* nadväzuje na výstavu *No beginning no end* (2017), kde symbol pádu aplikujem na problematiku neschopnosti cirkvi prispôbiť sa potrebám dnešného kresťana. Centrálnym monumentom v priestore synagógy je minimalistický profil antického stĺpu. Z istého uhla pohľadu ho však niečo vyosuje. Z pohľadu dvanástich stoličiek je všetko poriadku, stĺp stojí. Málokto si všimne, že v čelnej fasáde synagógy zvnútra chýba jeden zo štyroch reliéfnych stĺpov. Štyri stĺpy, štyri nohy stoličky, dvanásť stoličiek – dvanásť apoštolov, tenisky veľkosti dvanásť, *Nike air*, sviečky, jasne modrá kulisa oblohy. Ideálne počasie na pláž, alebo na grilovačku. Pohoda, ľahkosť, až bezpečie srší zo samotnej inštalácie, ale iba pri tom jednom – správnom uhle pohľadu. Výstavný projekt síce vychádza z cirkevnej kritiky, ale dá sa aplikovať aj na obecnějšíu problematiku, ako je možný pád demokracie, možný pád ekosystému, možný pád zapríčinený koronavírusom.

פְּקוּדֵי ד' יִשְׂרָאֵל מִשְׁמַחוּ לֵב מִצוֹת ד' בְּרַחֲמֵי מַאֲדַת עֵינַיִם

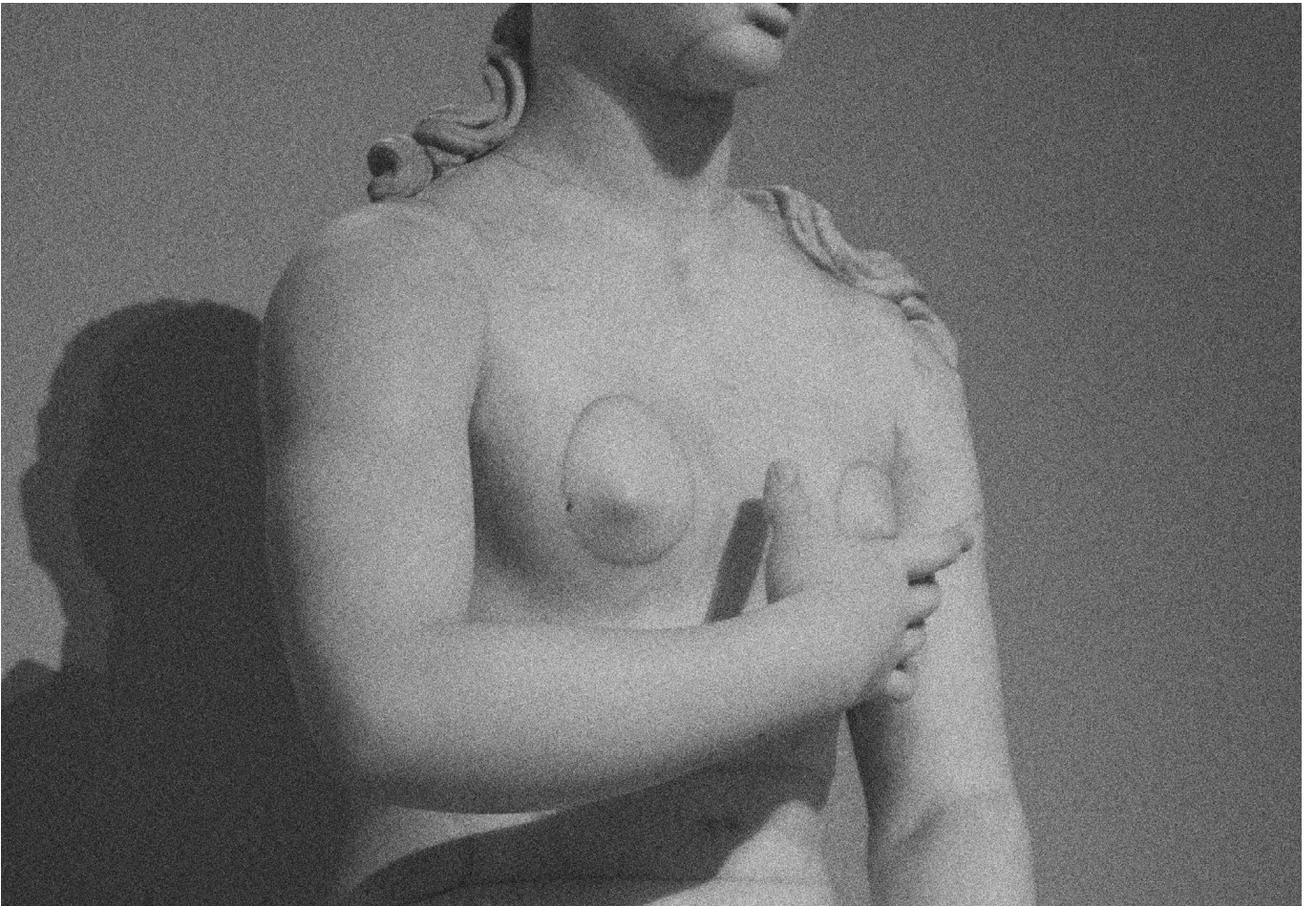

VATICAN ARCHIVE /2019, installation/

Through the wine-red velvet curtains, the viewer reveals-hides photographs taken in the Vatican Museums, reveals-hides intimacy, reveals-hides sexuality, reveals-hides hypocrisy, reveals-hides scandals. It is only up to the viewers and their own values and preferences to decide what to show or censor. The candles used during the ceremonies are deformed and hang from formally-stylised constructions resembling archives.

Divák prostredníctvom bordového zamatového závesu odhaľuje-zakrýva fotografie z vatikánskych múzeí, odhaľuje-zakrýva intimitu, odhaľuje-zakrýva sexualitu, odhaľuje-zakrýva pokrytectvo, odhaľuje-zakrýva škandály. Je iba na divákovi do akej miery a čo zverejňuje, respektíve cenzuruje podľa vlastných hodnotových preferencií. Sviece, známe z cirkevných obradov, zdeformovane visia na formálne štylizovaných konštrukciách pripomínajúcich archívy.

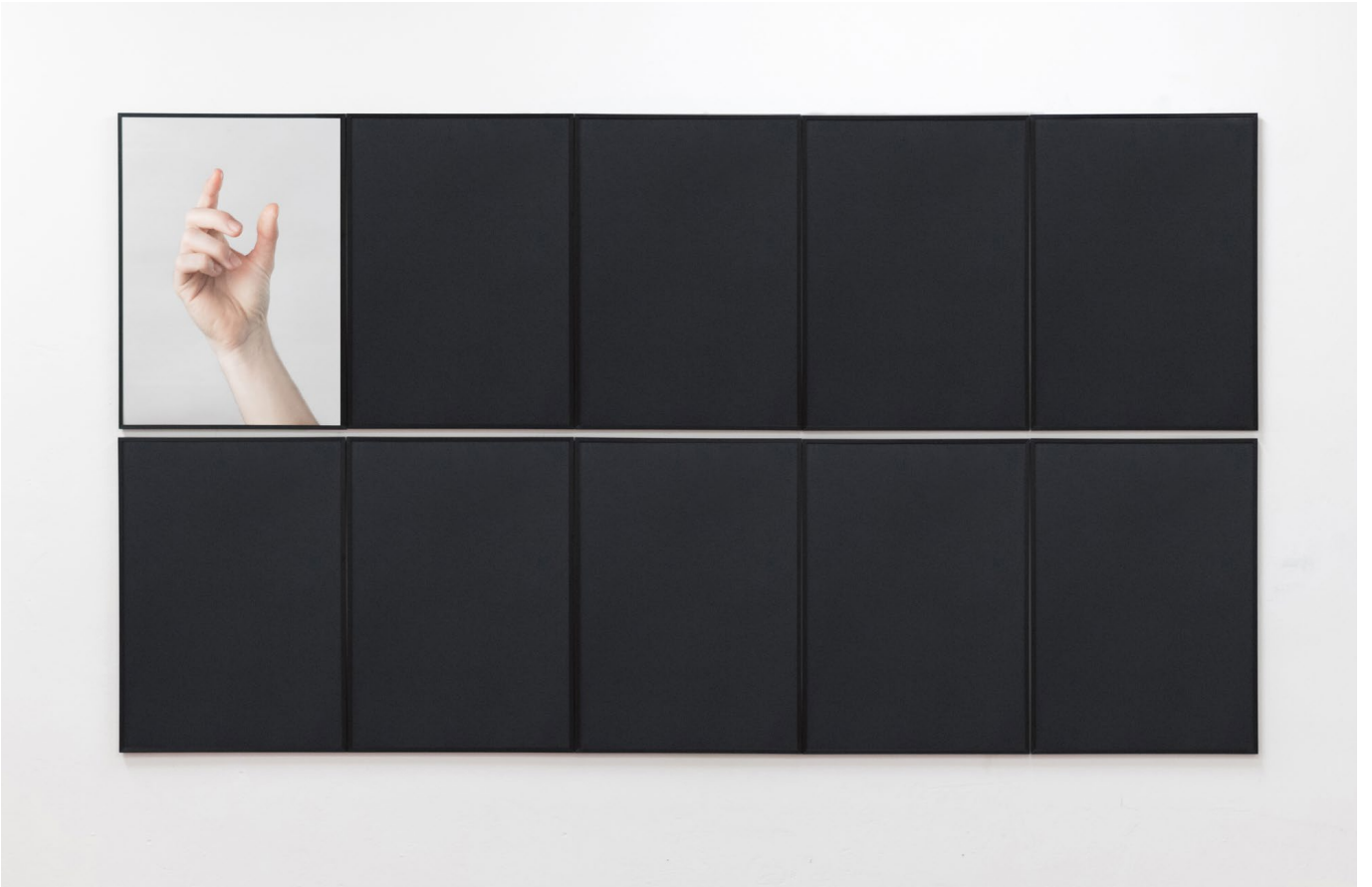

SEPARATION OF TRUST /2018, exhibition project/

The installation and the performance is taken as a whole and individual artifacts make up a complex exhibition project and thus a complex experience touching upon the feelings of loss, distraction and separation of trust that hangs by a thread for many reasons. The other party does not comment it, flouts it and tries to conceal it.

Inštaláciu spolu s performanciou koncipujem ako celok, kde sú jednotlivé artefakty súčasťou komplexne vybudovaného výstavného projektu a teda komplexne budovaného zmyslu, ktorý sa dotýka pocitu straty, rozptyľovania, či separácie dôvery, ktorá z rôznych dôvodov visí už iba na vlásku a ktorú druhá strana nekomentuje, bagatelizuje a zahmlieva.

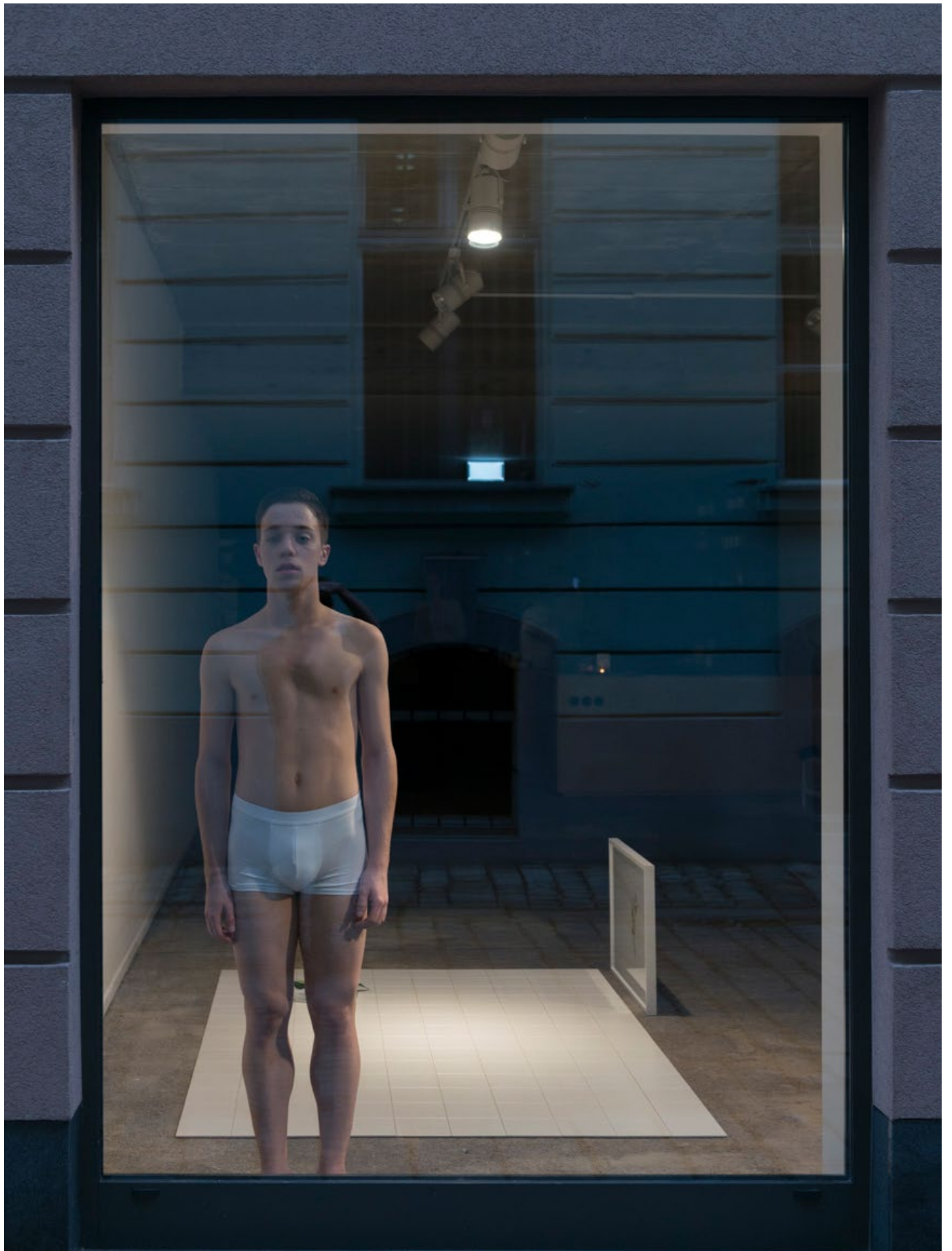
NON COMMENT

NON COMMENT

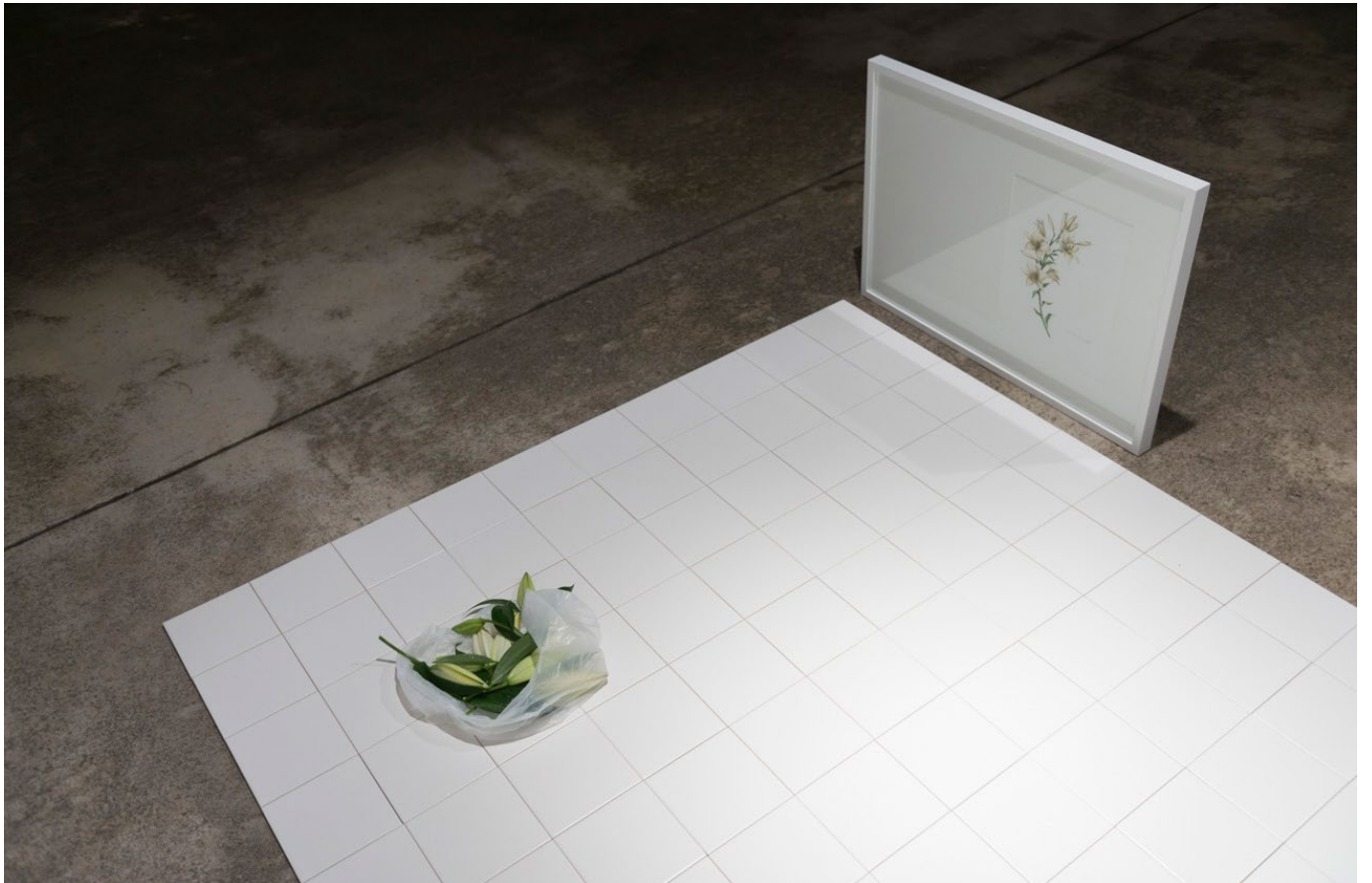
THE VERY FIRST TIME /2018, exhibition project/

The work of art builds on *Let the little children come to me* (2010) that reflects a specific case of paedophilia in the Church. The exhibition project shifts from the specific experience to a more general context. Experience of the many is of interest. It concentrates a long moment in which cut lilies are put on tiles as trophies of innocence. The performer materializes his experience as well experience of the many by breathing on display glass.

The Very First Time volne nadväzuje na dielo *Let the little children come to me* (2010), ktoré reflektuje konkrétny prípad pedofílie v radoch cirkvi. Výstavný projekt sa posúva od reflexie jedného konkrétneho zážitku do všeobecnej roviny. Záujem smeruje k zážitku mnohých. Koncentruje dlhý moment, v ktorom sa odrezané ľalie kladú na dlaždice ako trofeje nevinnosti. Performer svoj zážitok, ale aj zážitok iných zhmotňuje dychom na výkladné sklo.

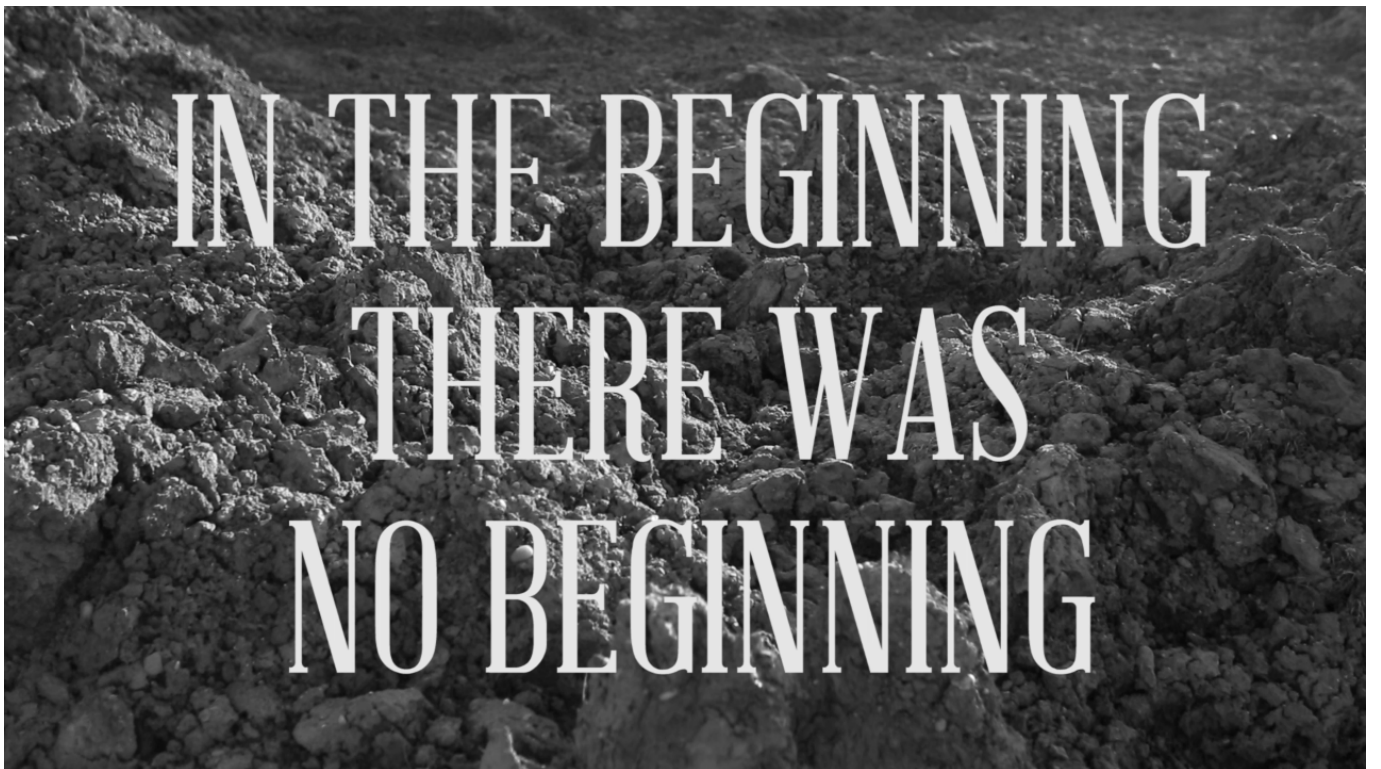

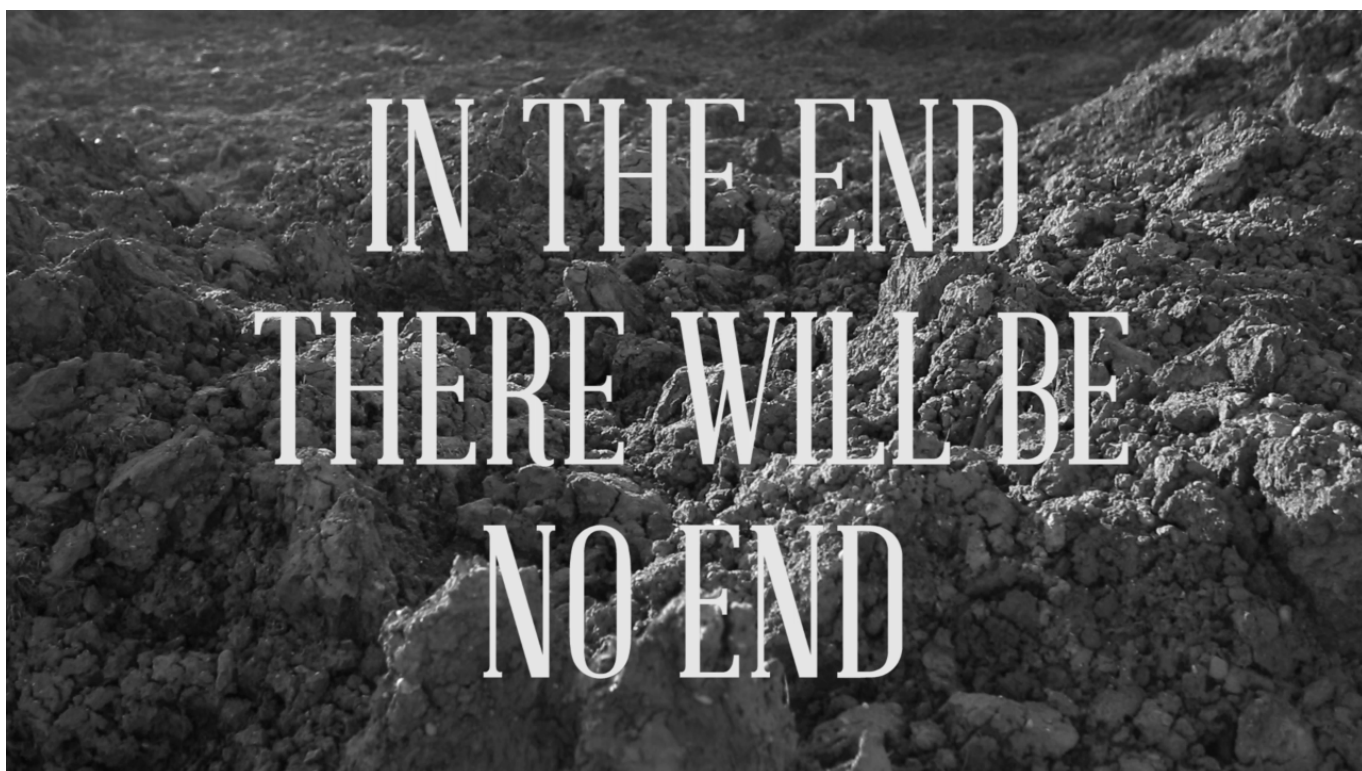
NO BEGINNING NO END /2017, exhibition project, video: <https://vimeo.com/247252122/>

The exhibition project reflects what happened in 2002 when a two-meter-high renaissance statue of Adam created at the end of 15th century by an Italian sculptor Tullio Lombardo collapsed in the NY MET Museum. The materialised ideal of beauty and perfection of the man created by the God collapsed. It took twelve years for the team of experts and conservators to put the statue together. The symbolic potential of the fall, the fragmented and reconstructed structure are used and further developed in the exhibition project titled *No beginning no end*. I am interested in the fall of the symbols that “fall under their own weight” and the bases of which – supposedly to hold the symbols in one piece - break. At the end I ask the following: Are we witnessing a similar fall? Is the present-day Church with no reforms adopted able to keep Christianity and people’s faith alive?

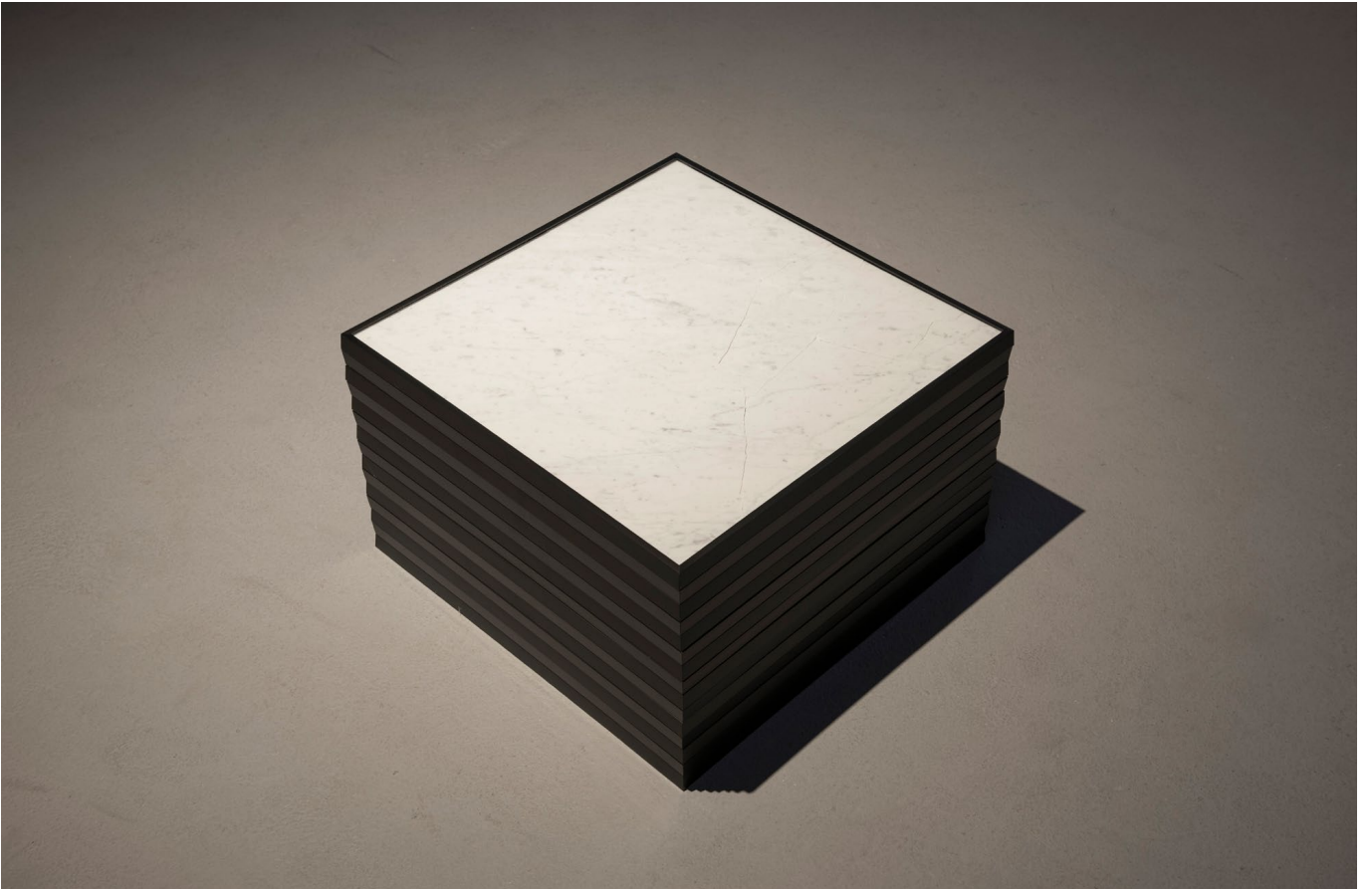
Výstavný projekt odzrkadľuje udalosť z roku 2002, keď sa v múzeu MET v New Yorku zrútila dvojmetrová renesančná socha Adama, ktorú vytvoril na konci 15. storočia taliansky sochár Tullio Lombardo. Zhmotnený ideál krásy a dokonalosť spodobená vo figúre človeka, ktorého Boh stvoril na svoj obraz, sa doslova rozsypal. Tím odborníkov a reštaurátorov dal sochu po náročnej dvanásťročnej práci napokon do pôvodného stavu, či lepšie povedané, do pôvodnej podoby. Symbolický potenciál tohto pádu, roztrieštenia a následnej dokonalej rekonštrukcie objektu, som využil a rozvil prostredníctvom svojho výstavného projektu *No beginning no end*. Zaujímam sa o rúcanie symbolov „pod ich vlastnou váhou“, či kvôli degradácii základov – fundamentov, ktoré ich tvoria a držia pokope. Preto si kladiem otázky - sme v súčasnosti svedkami podobného pádu? Je súčasná cirkev bez reforiem schopná udržať kresťanstvo a vieru ľudí nažive?

IN THE NAME. /2016, exhibition project/

The exhibition project brings performance and installation together. A semi-naked young man kneels against the wall motionless. The viewer does not see his face; he remains anonymous. It is not clear whether he is praying or whether it is an act of punishment. A picture of the performance was taken and is used as a separate piece of art. The installation contains wooden pedestals with seeping candles, similar to those used during the First Communion. The candles adapt and deform in line with the norms dictated by the pedestals as symbols of the power of the Church.

Výstavný projekt spája performanciu s inštaláciou. Polonahý mladý muž kľučí oproti stene, bez pohybu, do tváre mu nevidno, zostáva v anonymite. Nedá sa s určitost'ou zistiť či je to akt modlenia sa, alebo kľučí za trest. Performancia je zdokumentovaná fotografiou a vystavená ako samostatné dielo. Inštalácia pozostáva z drevených sokloch, z ktorých „stekajú“ sviece, podobné tým z prvého svätého prijímania. Sviece sa prispôsobujú a zároveň deformujú k normám, ktoré diktujú podstavce, ako symbol cirkevnej moci.

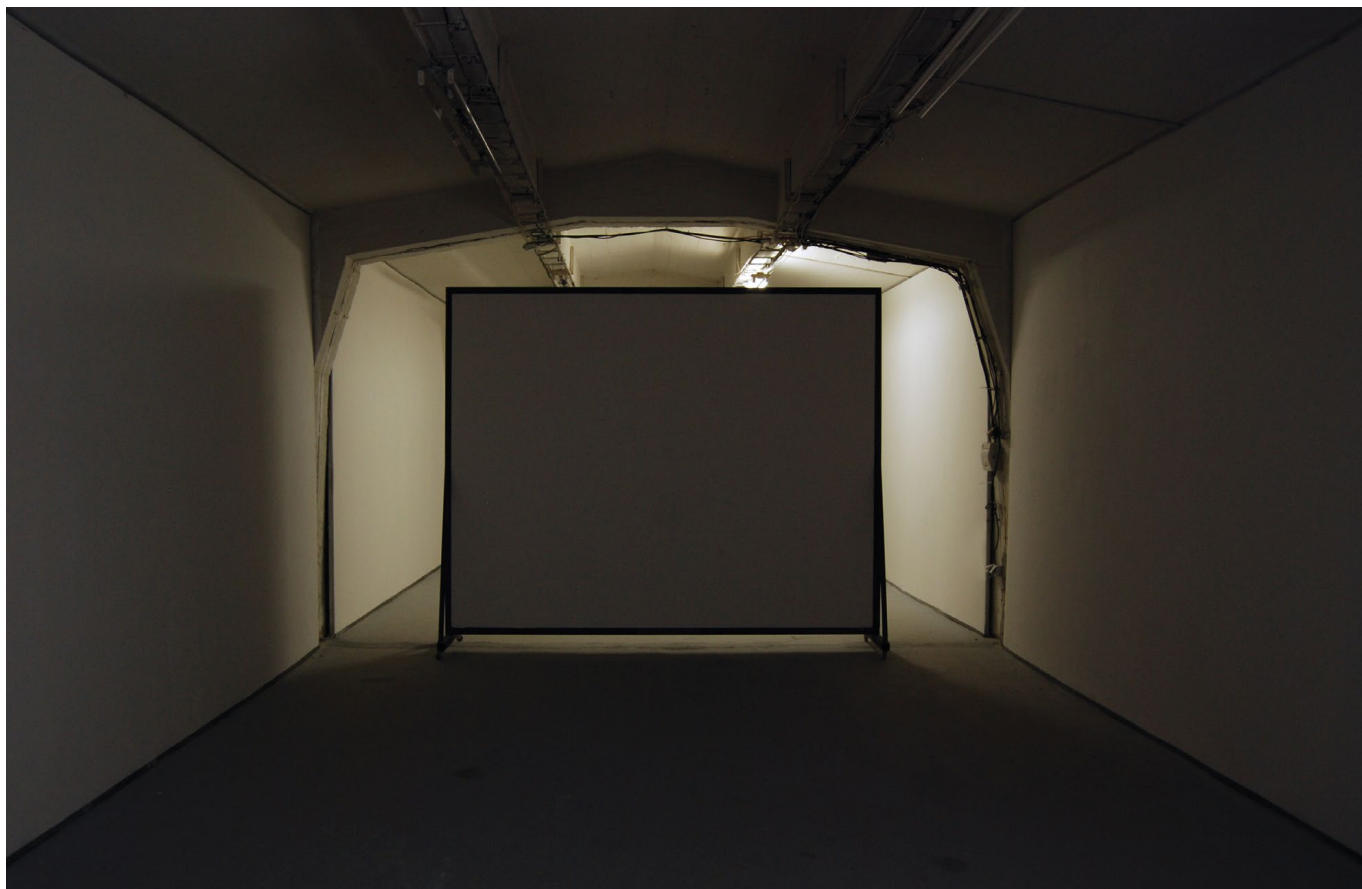

OUR FATHER /2016, video, <https://vimeo.com/213363118/>

The video is a visual transfer of the known prayer in which black and white pattern changes following the rhythm of the prayer – Our Father. Maybe difficult-to-understand visual code becomes clearer when the name of the work is revealed. The final effect resembles a stroboscope or a visual Morse Code calling for help in encrypted signals.

Video je vizuálnym prepisom známej modlitby, v ktorom sa v rytme Otčenáša strieda čierna a biela plocha. Na prvý pohľad možno nečitateľný vizuálny kód upresní názov diela - Otčenáš. Výsledný efekt môže pôsobiť ako stroboskop alebo morzeovka vydávajúca určitý signál, šifrované volanie o pomoc.

JULIANA /2016, installation/

The installation is based on *Deformation* (2011) and *Let the little children come to me* (2010). The photograph on the wall taken out of a smaller frame laying on the floor shows the moments after my mother's First Communion. Psychologically it was an intense moment for my mother taken the fact the priest used to abuse before. The photograph is symbolically separate from the frame but the past and the relating trauma remains on the faded back of the frame along with various bent and deformed candles.

Inštalácia je voľným pokračovaním diel *Deformation* (2011) a *Let the little children come to me* (2010). Fotka umiestnená na stene zachytáva moment po prvom svätom prijímaní mojej matky a je vyňatá z menšieho rámu uloženého na zemi. Je to moment, s ktorým sa matka psychicky nestotožňuje, nakoľko mu predchádzalo obt'azovanie farárom. Fotografiu som symbolicky odseparoval od rámovej prezentácie, ale odtlačok histórie a s tým spojená trauma zostáva na vyblednutom pozadí rámu spolu s rôzne poohýbanými a zdeformovanými sviečkami.

DEFORMATION /2011, photo installation/

Photography diptych reacts to the moral deformation and inability of the Catholic Church to deal with many sexual scandals. The first framed photograph taken from the front shows nothing unusual but a stylized moment taken after the First Communion. The second unframed photograph taken from the side reveals that the candle the boy holds is bent. It points to the deformed side of the Church they do not like to show.

Fotografický diptych reaguje na morálnu deformáciu a zlyhanie katolíckej cirkvi pri riešení nespočetného množstva sexuálnych škandálov. Na prvom zábere, ktorý je fotený spredu a umiestnený do rámu nevidíme nič nezvyčajné. Ide o klasický štylizovaný moment po akte prvého svätého prijímania v interiéri kostola. Druhý záber, fotený z boku a bez rámu, ukazuje, že svieca, ktorú drží chlapec v ruke, je v skutočnosti ohnutá. Je to tá stránka cirkvi, obrátená, deformovaná, s ktorou sa prezentovať nechce.

LET THE LITTLE CHILDREN COME TO ME /2010, installation, <https://vimeo.com/185230976/>

The installation focuses on the case of paedophilia in the Church expressed through personal expression. The work of art consists of a framed photograph from the 60s depicting the First Communion. My mother accepts the host from the priest who used to sexually abuse her during practice. Under the photograph, there is a shelf with a golden paten with many hosts. The hosts are specially designed and carry not a cross but a lily missing one petal. In the Christian symbolism, lily symbolizes innocence and the missing petal points to this disturbance. During her First Communion, my mother experienced things that were different to what the Christian beliefs should be. An authentic audio recording of my mother talking about the practice and the abuse of the priest is an addition to the installation.

Inštalácia otvára prípad pedofílie v cirkvi skrz osobnú výpoveď. Dielo pozostáva zo zarámo-
vanej historickej fotografie zo šesťdesiatych rokov, ktorá zachytáva moment prvého svätého
prijímania. Moja matka prijíma hostiu od farára, ktorý ju počas prípravy akt sexuálne obt'ážoval.
Pod fotografiou sa nachádza polica, na ktorej je umiestnená pozlátená paténa s množstvom
hostií. Hostie sú špeciálne upravené, nenachádza sa na nich kríž, ale kvet ľalia, ktorej chýba
jeden lúpeň. V kresťanskej symbolike totiž ľalia reprezentuje nevinnosť, chýbajúci lúpeň na
kveti znázorňuje toto narušenie. Moja matka počas prvého svätého prijímania získala úplne iné
skúsenosti, ako káže kresťanská viera. Doplnujúcou časťou inštalácie je autentický audiozáz-
nam, kde sa dozvieme od samotnej matky, čo predchádzalo prvému svätému prijímaniu a
akým spôsobom ju farár zneužíval.

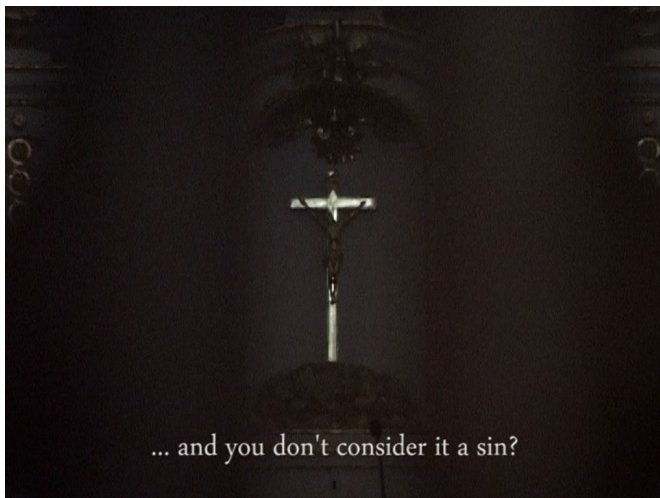

THE BARS /2009, video, <https://vimeo.com/101024968/>

The video shows the relation between the Church and homosexuality through the real confession between me and the priest. The confession was recorded on a voice recorder and joined with the video of the church in post-production. The video starts with a view of the cross. Slowly, as we are approaching the subject of homosexuality, the camera zooms out and in the end the viewer sees the whole interior of the church through the bars. I leave without absolution and the barrier between the Church and the homosexuals stands still.

Video, ktoré ukazuje postoj katolíckej cirkvi k homosexualite na základe reálnej spovede medzi farárom a mnou. Spoved' bola zaznamenaná diktafónom a postprodukčne spojená s videozáznamom z kostola. Video sa začína pohľadom na kríž. Postupne, ako sa dostávame k otázke homosexuality, sa kamera pomaly odd'ahuje a na záver je divákovi predostretý celý interiér kostola cez mreže. Odchádzam bez rozhrešenia a bariéra medzi katolíckou cirkvou a homosexuálne orientovanými zostáva.

NO BALANCE /2019, object/

The work consists of certain symbolic totems or small columns made of layered crystal glass candle holders pointing out of cardboard boxes filled with crystal glass fragments. The presented stability of small architecture is built on damaged foundation. Feelings of uncertainty and fragile balance are ever-present, but the objects still stand still despite imperfect conditions.

Prácu tvoria akési symbolické totemy či drobné stĺpy vybudované z na seba naskladaných krištáľových svietnikov, ktoré sa vynárajú z kartónových škatúl naplnených porozbíjanými krištáľovými fragmentami. Pomyselnú pevnosť drobnej architektúry staviam na zničených základoch. Pocity neistoty a vratkej rovnováhy sú prítomné, no objekty sa aj napriek nedokonalým podmienkam stále nehybne týčia do priestoru.

CRACK /2017, object/

The installation is a continuation of *Fragile* (2015) to which an audio recording of shattering glass and an object – an upside-down crystal glass bowl with unclear content (only a close look reveal small glass fragments) falling to the ground were added.

Inštalácia je voľným pokračovaním diela *Fragile* (2015), ktorá je doplnená o zvukovú stopu praskajúceho skla a objekt – prevrátená krištáľová nádobka, ktorej na prvý pohľad nezrejmy obsah (pri bližšom skúmaní je možné zistiť, že ide o rozomleté sklenené črepiny) sa z nej rozsýpa na podlahe.

STILL ALIVE /2017, object/

Is the ceiling too low or the floor too high? Or is everything as it should be and only our expectations formed by the conventions are improper.

Je strop príízko, alebo podlaha príivysoká? Alebo je všetko tak, ako má byť a nenáležitú sú len naše očakávania formované konvenciou?

FRAGILE /2015, installation/

Crystal glass is known for its fragility. By layering crystal glass objects I multiply the feeling of fragility. Individual crystal glass objects are not glued together and as such may break by simple sound waves produced by passer-by. It is fragility of everyday life and mutual relations we try to keep.

Krištál' sám o sebe je známy svojou krehkosťou. Ukladaním krištál'ových predmetov na seba tento pocit krehkosti znásobujem. Jednotlivé krištál'ové predmety nie sú k sebe prilepené a môžu sa rozbiť už len otrasmi, ktoré spôsobujú okoloidúci. Krehkosť každodenného života a vzájomných vzťahov, ktoré sa snažíme udržať.

